

Derimod er de kommunale elforsyninger kun omfattet af den gældende avancementstoplov.

Det væsentligste spørgsmål i forbindelse med bestemmelserne i §§ 9-14 er, at elværkerne får sådanne retningslinier for prisfastsættelsen, at der opnås mulighed for langsigtede dispositioner med hensyn til brændselsindkøb og anlægsinvesteringer samt finansieringen heraf. Dette vil ikke kunne ske, hvis andelsejede selskaber og selskaber, der ikke udbetaler udbytte, unddrages bestemmelserne i §§ 9-14.

Lovforslagets energipolitiske hovedsigte, jfr. § 1, taler imod at give kommunale elforsyninger en særstilling.

Spørgsmål 25.

Er der i lovforslaget nogen garantier for, at elprisudvalget vil fastsætte lønsomme priser?

Svar:

De principper for prisfastsættelse, som elprisudvalget vil være bundet af, er indeholdt i lovens § 9, stk. 1. Herved er tilsikret en prisberegning, som giver fuld omkostningsdækning.

Med hensyn til spørgsmålet om overskud og forrentning af indskudskapital bemærkes, at de færreste elforsyningsvirksomheder drives med henblik herpå.

I de få tilfælde, hvor der tilsigtes en forrentning, vil der blive taget hensyn hertil, jfr. min besvarelse af spørgsmål 22 i sidste samling.

Garantien for, at elprisudvalget ved sine afgørelser følger bestemmelserne om prisberegningen i lovens § 9, består i, at udvalgets afgørelser kan indbringes for monopolankenævnet og domstolene, jfr. § 12, stk. 2.

Spørgsmål nr. 26:

Vil de beføjelser, der er henlagt til elprisudvalget, bevirke, at det bliver dette udvalg og ikke folketinget, der forestår den energipolitiske styring?

Svar:

Som nævnt tidligere vil det ikke blive elprisudvalget, der kommer til at drive energipolitik.

Elprisudvalget vil i relation til § 10, stk. 5, i lovforslaget have mulighed for at løse en nøje afgrænset opgave — at tage konsekvensen af de energipolitiske målsætninger,

som kommer til udtryk i officielt materiale, som regeringen fremlægger til drøftelse for folketinget, herunder især for energipolitisk udvalg.

Spørgsmål 28:

Af bemærkningerne til det af handelsministeren den 20. marts 1975 fremsatte forslag til lov om elforsyning fremgår det, at etableringen af elprisudvalget med sekretariat i monopoltilsynets direktorat vil kræve en styrkelse af direktoratet med 3-4 sagsbehandlere (AC). Dette bedes begrundet.

Svar:

Monopoltilsynets administration af elforsyningsområdet i de sidste par år har hvilet på prisstop, dels den generelle prisstoplov af 16. januar 1974, dels de efterfølgende specielle prisstop for el, som er udstedt af tilsynet i medfør af § 6 i pris- og avanceloven af 15. februar 1974. Hertil kommer avancementstoploven af 11. marts 1975, som også gælder for kommunerne.

På grundlag af disse generelle regler har det været muligt at begrænse sagsbehandlingen til en ret summarisk stillingtagen til omkostningsændringernes prismæssige virkninger for relativt få elforsyninger, medens generelle tarifomlægninger i det store og hele ikke har fundet sted.

Efter elforsyningsloven skal der ske anmeldelse af alle elforsyningers priser og betingelser, og disse skal være offentligt tilgængelige, jfr. § 10, stk. 1 og 2. Dette betyder en væsentlig udvidelse af antallet af sager jfr. at der efter bemærkningerne til martsforslaget er ca. 1.100 elforsyninger. Dernæst er det en forudsætning, at der tages stilling til priser og herunder tarifomlægninger, hvilket nødvendiggør konkret behandling af omkostningsberegninger efter regnskaber og budgetter i betydeligt flere enkelt-sager end hidtil.

Spørgsmål 29:

„I tilslutning til ministerens svar på udvalgets spørgsmål 4 forespørges om handelsministeren med baggrund i § 5, stk. 1, nr. 2, kan pålægge en bevillingshaver forsyningspligt over for forbrugere, der ikke i forvejen er forbrugere under denne bevillingshaver, men forsynes med elektricitet fra et andet produktionsselskab.“